

[Stein.]

man vilde være kommet baade Formaalet og Retfærdigheden nærmere, om man var gaaet en noget anden Vej, om man for indeværende Aar havde renonceret paa den saakaldte Krigskonjunkturskat og i Stedet for havde samlet sig om en tvungen Opsparing, der var sat i Forhold til Merindtægten, altsaa ikke en Opsparing som den, der er foreslaaet her, men en Opsparing, der var sat i Forhold til Merindtægten, og som altsaa gik uden om alle de faste Lønninger.

Om det foreliggende Forslag skal jeg endnu sige, at jeg naturligvis finder det helt i sin Orden, at en eventuelt paalignet Krigskonjunkturskat fradrages i Opsparingsbeløbet, men jeg henstiller til den højtærede Finansminister, om det ikke vilde være rimeligt paa tilsvarende Maade at fradrage ogsaa paalignet Skat i Henhold til den gældende Merindtægtsskattelov.

Den 2 pCt.s Forrentning, som man har faaet indført i det andet høje Ting, forekommer mig at være en meget væsentlig Indrømmelse. Ministeren var under Omtalen af denne inde paa nogle Betragtninger over den Tillid, eller snarere Mistillid, som man ude i Befolkningen har mødt hele denne Opsparingsordning med. Der er ingen Tvivl om, at Indførelsen af en Forrentning er egnet til at underbygge Tilliden til Ordningen, men jeg tror, det vilde bidrage yderligere til at skabe Tillid til denne Opsparing, hvis man i Stedet for at give den enkelte Opsparer en Fordring paa Statskassen gav ham Mulighed for at faa Opsparingsbeløbet indsat paa en spærret Konto paa hans Navn i Bank eller Sparekasse efter nærmere udtalt Ønske paa Selvangivelsen.

I den foreslaaede Merindkomstskat paa Aktieselskaber er der i det andet høje Ting opnaaet visse Lempelser, men man kan jo spørge om denne Skat ud fra Formaalet er saa særlig velbegrundet, naar man allerede gennem Udbytte- og Tantiëmebegrænsningen har dæmmed op for Udbetalinger, som kan stimulere Købeevnen. Det er ogsaa vel værd at lægge Mærke til, at Professorudvalget med god Begrundelse gik uden om Indførelse af en saadan Merindkomstskat for Aktieselskaber. Baade Merindkomstskatten og den samtidig foreslaaede Opsparingspligt, der maaske vil kunne krydse

Selskabernes almindelige Konsolideringsbestræbelser og driftsmæssige Dispositioner, sættes i Forhold til Aktiekapitalen, og der ved kommer baade Skattepligt og Opsparingspligt til at ramme højest forskelligt, fordi Aktiekapitalens Forhold baade til Selskabsværdierne og til Omsætningen er saa vidt forskellig. Det vil navnlig komme til at gaa ud over de Selskaber, som arbejder med en lille Kapital, og derunder ogsaa ramme Selskaber, som netop for at konsolidere deres Stilling har nedskrevet Aktiekapitalen. Bestemmelserne vil virke saaledes, at Selskaber med en lille Kapital belastes med Skatte- og Opsparingspligt, hvor Selskaber med en større Kapital, under i øvrigt fuldkommen lige Forhold, gaar fri.

At man, samtidig med at man lægger ud over for Aktieselskaberne, vil paalægge Brugsforeningerne og andre kooperative Selskaber Merindkomstskat og Opsparingspligt, er en principiel Indrømmelse, som der er Anledning til at kvittere for. Men det finansielle Resultat, der kan regnes med, er jo, som det gentagende er kommet til Orde her i Dag, i Forhold til, hvad der kræves af andre, mere end beskedent. Beregningerne er, navnlig for Brugsforeningernes Vedkommende, saa komplicerede, at det er vanskeligt for Ikke-Skattehjerner at danne sig et paalideligt Skøn over Virkningerne. Efter de Undersøgelser, ledende Erhvervsorganisationer har anstillet med Hensyn til det oprindelige Forslag, blev Resultatet af den foreslaaede Merindkomstskat for Brugsforeningernes Vedkommende i alt Fald højest problematisk. I det andet høje Ting har man opnaaet en vis Forbedring af Skalaen, men selv om man derved opnaar, at en Del Brugsforeninger, som oprindeligt gik fri, inddrages under Beskatningen, vil det finansielle Resultat, saa vidt man kan skønne, vedblivende kun være ringe.

Medens man for Aktieselskabernes Vedkommende gennem Bestemmelserne om Udbyttebegrænsning har lagt Baand paa Udbetalingerne, er man ikke paa tilsvarende Maade skredet ind over for Brugsforeningerne, hvis Indtjening og Overskud for store Kredse betyder en Stimulans af den Købeevne, man i øvrigt søger at beskære. Ikke desto mindre gik Brugsforeningerne efter det oprindelige Forslag praktisk talt fri for Mer-